

ESİAD

EGE SANAYİCİLERİ VE İŞADAMLARI DERNEĞİ

29. YÜKSEK İSTİŞARE KONSEYİ TOPLANTISI

YÖNETİM KURULU BAŞKANI

BÜLENT AKGERMAN'IN

KONUŞMASI

6 NİSAN 2012

İZMİR

Şehit Fethi Bey Caddesi, No:55, Kat:8 35210 İZMİR
Tel: (0 232) 483 88 33 Faks: (0 232) 483 35 25
info@esiad.org.tr
www.esiad.org.tr

Türkiye Büyük Millet Meclisinin Saygıdeğer Başkanı,
 Sayın Valim, Sayın Milletvekillerim,
 Protokolün değerli üyeleri, Değerli Bürokratlar,
 Meslek Odalarının ve Gönüllü Kuruluşların değerli yöneticileri
 Sevgili ESİAD Üyeleri,
 Seçkin varlıkları ile toplantımızı onurlandıran
 ve anlam katan değerli konuklar,
 Medyamızın seçkin temsilcileri,

Sizleri şahsım ve Yönetim Kurulumuz adına, saygıyla selamlarken, deklanşöre, “Türkiye ve Dünya gündeminin, Ege’den nasıl görüldüğüne” ilişkin olarak basmak üzere bulduğumuz 29. Yüksek İstişare Kurulu Toplantısına “Hoş geldiniz” diyorum.

Değerli Konuklar,

Dilbilimciler, Parla+mento sözcüğünün ilk bölümünün, İtalyanca ve Fransızca "konuşmak" anlamına gelen kök ve eylemlerden türemiş olduğu konusunda görüşbirliği içindeler.

Bu itibarla, Yüce Meclisin Başkanını konuk etmek, ESİAD için sadece zât-ı âlilerini değil, aynı zamanda ulusal iradenin, siyasal ve sayısal olarak temsilini, kuvvetler ayrılığı idealinin “yasama kanadı”nı, sadece doğruların söylendiği yüksekçe bir etik seviyeyi, nihayet, konuşma ve ifade özgürlüğünü ağırlamak demektir ki, bu heyecan ve onurla, değerli misafirimizi bir kez daha saygıyla selamlıyorum!

Sayın Başkan’ın, “Bu çok şapkalı” kimliği ile Yüce Meclisin bir türlü soğumayan gündemini ve güncelini “birinci ağız”dan yorumlamak üzere, söyleyecek çok şeyi olduğu muhakkak...

Bendeniz, sadece, bu platformun beklentilerini ve bu beklentilerin hangi önceliklerle sıralandığını tarif etmeye çalışacağım. Bunu yaparken de kendimi, subjektif seçimlerle sınırlamak yerine son birkaç gün içinde gazete manşetlerine yansıyan, demec, açıklama ve çeşitli diyaloglardan beslenen soru ve çıkarımları tartışmaya açmak istiyorum.

Yargının tasarımı henüz tamamlanmış ve yeni Anayasa çalışmaları sürerken, “Dün yargının siyaseti kuşatma gayretine karşı çıktığımız gibi, bugün de siyasetin yargıyı kuşatmasına izin vermeyeceğiz” söylemi, sadece bir tesadüften mi ibarettir?

Tutuklama, yargılama usulünde istisnai bir tercihtir. Buna rağmen ve ilâve olarak, uzun tutukluluk sürelerinin sıradanlaştığı bir dönemden geçiyoruz. Hemen herkesin yakındığı bu durumun önlenememesi, Parlamentomuzun, tarih önünde, bu samimiyet sınavından başarıyla geçemediğini düşündürmektedir.

Yeni Anayasa çalışmalarında sıkça dile getirilen “Devlet için birey değil, birey için devlet” ilkesini, bu paradokstan daha iyi ne açıklayabilir?

Uluslararası arenada, çağdaş hukuk ilkeleri ve düzenlemelerine her zaman ilk sıralarda imza koyarak, “ileri hukuk devleti” olma iradesini esirgemeyen bir ülkede sokaktaki adamın, “yargının yeterince tarafsız olmadığı” yönündeki algısının güçlü ve yerleşik bir kabule dönüşmesi, sıradan bir deformasyon sayılabilir mi?

Dış politikada, komşular ile “sıfır sorun” politikası, nasıl olup da Türkiye’yi, Suriye’nin Birleşmiş Milletler Daimi Delegatesinin ağzından, “savaş ilânı sayarız” nitelemesini hak edecek bir noktaya taşımıştır?

Nasıl olmuştur da İran Meclisi Dış İlişkiler Komisyonu Başkanı, “Türkiye artık dışlanmış” cümlesini sarfeder hale gelmiştir. “Sıfır sorun”, “sıfır komşu” mu demektir?

“4+4+4” olarak bilinen yeni eğitim sistemi, bu konuda kendini taraf ilân eden İktidar ve Muhalefetin ağzından düzenlemeyle doğrudan ve hayati menfaat ilişkisi bulunan kamuoyuna, neden yeterince iyi anlatılamamıştır?

Komisyon ve Genel Kurul aşamalarında, kameraların önünde cereyan eden “arbede, kargaşa...” yeni eğitim sistemimizin telkinlerine dahil midir?

İlköğretime başlama yaşı hakkında, 60 ay, 72 ay çerçevesinde dönen pedagojik münakaşalardan İmam Hatip Liselerinin Orta Kısımlarının açılması hakkındaki belirsizliklerden kamu ihale rejiminin milli eğitime ilişkin istisnalarına kadar, şeffaflık karinesine uymayan girişimlerin ve uzlaşma kültüründen yoksun yaklaşımların verdiği rahatsızlık, neden dikkate değer bulunmamıştır?

Ve nihayet, bu bahar, her bahardan farklıdır! Seçmenin, korkuyu değil umudu, nefreti değil birlikteliği egemen kılmak için temsil yetkisi verdiği BDP’nin Grup Başkan Vekili olan şahsın, “Bahar geliyor, korkuyorum” diyebilmek cesaretini nereden aldığı, bu partinin, “aba altından sopa gösterme” siyasetine nasıl terfi ettiği, neden hâlâ yürek paralayan bir merak olmaya devam etmektedir?

Siyasi enstrüman olarak, ırk milliyetçiliğini seçen ve başta etnik zenginliğimiz olmak üzere, farklılıkların istismarıyla hayat bulmaya çalışan bütün siyasi oluşumlar, varlık ve siyaset yapma sebeplerini bir kere daha gözden geçirmeye, “kesin bir dille” ne zaman davet edileceklerdir?

Değerli Konuklar,

Burada büyükçe bir parantez açarak, hazır konunun en üst düzey muhatabı da aramızdayken toplantımızın tematik yolculuğunu, Yeni Anayasa hazırlıkları üzerinde derinleştirmek istiyorum

Sayın Başkan,
Değerli Konuklar,

Bugüne kadar hep demokrasi dışı iradelerin hazırladığı anayasalarla yönetilmiş bir ülkede, “sivil” diye tarif edilen bir anayasa hazırlamanın çok zor olduğu, bunun aynı derecede önemli ve “tarih yazmak”la eşdeğer bir görev olduğu açıktır.

Bu nedenle “ulusal uzlaşma metni” ideali, sürecin her adımında dikkatlerden kaçırılmaması gereken, yönlendirici bir hedef olarak korunmalıdır.

Toplumsal uzlaşmanın önemli bir koşulu, toplumdaki her kesimin samimiyeti ve “üst temel ilkeler” etrafında kenetlenmesidir. Bu ilkeler, katılım iradesini sürdürdüğümüz Avrupa Birliği değerleri ile eşanlamıdır.

İşte tam bu günlerde, Ülkemizin siyasi atmosferi, Uzlaşma beklenen tarafların yükselen sert söylemleriyle gerilmektedir.

Tespitimiz ve endişemiz, Anayasa çalışmalarına katılım oranının düşmesi ve nihai metnin, tüm kesimlerce sahiplenilmemesi riskinin yükselmekte oluşudur.

Belirli bir kesimin adıyla anılmasına imkân vermeyecek bir Anayasa yazımının, ancak uyumlu ve sorumlu bir süreç yönetimiyle başarılabilirliği, gün gibi ortadayken “4+4+4” ismiyle anılan düzenlemeden, hazırlık, tartışma ve yasalaşma için ihtiyaç duyulan sürenin esirgenmiş olması, uzlaşmaya yönelik ümitleri zayıflatmaktadır.

Zorunlu Temel eğitimin kesintili de olsa 12 yıla çıkmış olmasını, bir kazanım olarak değerlendirmeliyiz. Henüz hiçbir şey için geç değil. Buradan, ilk ve orta öğretimin her kademesinin nasıl şekillendirilmesi gerektiği üzerinde herkesin hassasiyetle durmasını ve Kalkınma Planı, Sanayi Stratejisi ve Türkiye Vizyonu doğrultusunda, YÖK ile üniversite ve yüksekokulları da kapsayacak şekilde, katılımcı, bütünlük ve ciddi bir “eğitim-öğretim reformu” için düğmeye basılmasını öneriyoruz.

Değerli Konuklar,

Anayasa hazırlık sürecinde, Avrupa Birliği’nin Anayasa çalışmalarından da çeşitli dersler çıkartılabileceğine inanıyor, sözkonusu sürecin dikkatle incelenmesinde büyük yarar görüyoruz.

Örneğin, bazı kesimler Avrupa Kültüründe Hıristiyanlığın izlerini öne çıkararak Anayasada ısrarla Hıristiyanlığa atıf olması gerektiğini öne sürmüşlerdi. Ancak, bu istek kararlılıkla reddedildi.

Çünkü, “farklılıklar içinde birlik” ilkesini kendine rehber edinen bir uluslarüstü örgütlenmenin, böyle bir sınırlama içine girmemesi sağduyunun gereği idi ve sağduyu galip geldi.

Sayın Başkan,
Değerli Konuklar,

Anayasa için öneriler geliştiren komisyonumuzun ortaya koyduğu satırbaşlarına değinerek, açtığım büyük parantezi kapatacağım.

İlk olarak Anayasanın ülkemizin gelecek vizyonunu çizen, hak ve özgürlükleri genişleten, ulus olarak ortak hedef ve değerlerimizi yansıtan heyecan verici bir metin olmasını arzu etmekteyiz.

Anayasa metni ayrıntıya girmemeli, kısa ve öz olmalıdır. Ayrıntılı çalışmamızın aynı zamanda mevcut maddelerin eleştirisi şeklinde değerlendirilmesini, kısa ve özlü yeni maddelerin tasarlanmasında ilham kaynağı olmasını diliyoruz.

Örneğin “kamu yararı” ifadesindeki muğlaklığın, bugüne kadar aslında “kamu için yararlı” olacak birçok yatırıma engel olduğunu hatırlatmak isteriz.

Yeni Anayasamıza zemin hazırlaması gereken önemli bir husus da, siyasi partiler ve seçim yasalarının yeniden ele alınma zaruretidir. Siyaset kültürü ve etiği de yeni Anayasanın yönlendirici olmasını beklediğimiz alanlarındandır. Meselâ, Almanya ve Macaristan Cumhurbaşkanlarının istifalarına yol açan nedenlerin bizim ülkemizde de artık siyasi ahlâk ve kültürün yazılı olmayan kuralları arasına girmesini bekliyoruz.

Değerli Konuklar,

Bu soruların ortak paydasını teşkil eden toplumsal ruh hali, yazık ki, “kaygı” sözcüğü etrafında kümeleniyor.

Kaygı, öğrencisinden ev kadınına, işçisinden işadamına kadar, bireysel ve toplumsal ölçekte vatandaşın, ailenin, kurumların ve ülkenin özgüvenini kemiren en tehlikeli hislerden biridir.

Yarın kaygısı, adalet kaygısı, istikrar kaygısı, refah kaygısı, belirsizlik kaygısı, eğitimde kaygı, sporda kaygı, sokakta kaygı, kışlada kaygı, ibadethanede kaygı...

Ama asıl garip, ironik, manidar ve talihsiz olan; toplum bu kadar endişeli iken ve bu kadar çeşitli kaygıyı omzunda taşıırken bir tek kaygının gündemde kendine yeterince yer bulamaması halidir.

Güçlendirmemiz ve körüklememiz gerekirken eksik bıraktığımız o kaygı, “Anlamak ve anlaşılma” kaygısıdır !

Değerli Konuklar,

Çizdiğim bu elle tutulur gözle görülür çerçeve, Egeli Sanayici ve İşadamlarının da zaman zaman bu kaygılardan nasiplendikleri bir resmin tarifidir.

Yıllardır bu kürsülerden söz alan ESİAD başkanları, konuşmalarında hep, ekonomik ve siyasi gündeme ilişkin değerlendirmelerini kamuoyuyla sakınmadan paylaşmışlardır.

Bugün, ben de aynı özen ve sorumluluk içinde konuşmaya çalışıyorum.

Bize göre gündem, neredeyse sadece “Toplumsal Uzlaşma” fikrinin etrafında dğümelenmektedir.

Demokrasinin evrensel sabitleri, sayısal ve siyasal gücün nasıl bir sentezle ortak kazanca dönüştürülebileceğini zaten tanımlamıştır:

Her türlü azınlığın yaşama ilişkin tercihlerinin, çoğunluğun sağduyu ve korumasına emanet edilmiş olması teminatı, meselenin püf noktasıdır.

Bu güvence, her türlü toplum mühendisliği çalışmasının “hangi ayak izlerini takibe endekslenmiş olduğu” sorusunun, açık, gölgesiz ve berrak cevabını da içerir ki, toplumsal uzlaşmanın kaygıyı mağlup ettiği, nihai erdem aşaması budur ve bu erdemi Parlamento temsil eder.

Değerli Konuklar,

“Anlamak ve anlaşılma kaygısı”, ESİAD’ın gündemine yeni girmiş değildir. Biz bu sorumluluğun ve farkındalığın hakkını, hep vermeye çalışmış ve düşüncelerimizi de şuna benzer cümlelerle dile getirmişizdir:

“İş dünyasını temsil eden bir kuruluş olarak, toplumsal yaşamdaki etkin göstergenin ekonomi olduğuna inanırız. Önceliğimiz hep ekonomi olmuştur. Ancak, sosyal yaşam ve siyasetin bu önceliğimizin üzerindeki etkisini her an gözlemleriz. Gördüğümüz doğruları destekler, beğenmediklerimizi ise sebep-sonuç ilişkisinin güvenilirliğinde yüksek sesle dile getiririz.”

Bugün, aynı duygu ve düşüncelerle sadece kaygılardan arınmış değil, kaygılara “kaygısız bir kayıtsızlıkla bakmaktan” arınmış ortak bir geleceğin özlemiyle hepinizi, bir kez daha saygıyla selamlıyorum.